

med de mest anstrengende Øvelser i Stedet for at ende med dem. Jeg kan endvidere ikke forstaa, hvorfor man ikke lige saa godt skulde kunne marchere en Søndag som enhver anden Dag, og at det skulde have været Marflag til, at Mandstabet var saa medtaget, at det havde marcheret til Leiren paa en Søndag; men ganske sikkert har det Indflydelse, paa hvilken Tid paa Dagen det marcherer. Endelig blev der sagt, at Marchen var besværlig, fordi der var saa mange Bogne paa Veien; men i ethvert marcherende Mandstabs Kolonne udoivler der sig allerede saa meget Støv, at det, der kommer til ved de enkelte forbi-passerende Bogne, hverken gjør fra eller til. Naar det erede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) saa stærkt fremhævede, at vi i Tilfælde af Angreb mod Landet maatte begynde med Marcher, tror jeg ikke, at han har ubetinget Ret deri, thi man vil i dette Tilfælde netop saa vidt muligt benytte Jernbanerne for at koncentrere Troppesdelingerne hurtigt. Det erede Medlem synes at have taget sig det temmelig nær, at jeg har sagt, at jeg ikke havde nogen Forpligtelse til at sige de militære Medlemmer Behageligheder. Jeg har heller ikke sagt dem Ubehageligheder, og naar jeg ganske sikkert ikke har havt Anledning til at sige dem Behageligheder, er det, fordi ikke engang de have kunnet anføre bedre Grunde mod Lovforslaget end dem, jeg har hørt. Det erede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Vojfen) rettede atter et indirekte Spørgsmaal til mig om, naar Leirtiden kunde ventes begyndt, og udtalte, at man ikke engang vidste Noget om, hvor hen den udgaende Øvelse skulde gaa; men netop fordi man endnu ikke sikkert veed det, kan jeg heller ikke nævne den Tid, naar Leiren skal begynde, da de Retognosceringer, der ere nødvendige for at afgjøre, i hvilken Retning man bedst skulde udføre disse udgaende Øvelser, absolut maa finde Sted forinden, og det er navnlig saadanne Forberedelser, der kræve Tid. Jeg er ikke bange for, at dette Forslag skulde foranledige nogen Forkortelse af den fremtidige Uddannelses Tid, og jeg er deri bleven bestyrket ved at høre, at det erede Medlem er af samme Mening som jeg.

Thomsen: Det er ikke i Anledning af den høitærede Krigsministers sidste Foredrag, at jeg har begjæret Ørdet, men det er kun for at knytte en enkelt Bemærkning til en af de Udtalelser, hvormed han sluttede sit sidste Foredrag. Jeg har tilfulde forstaaet og tilfulde glædet mig over, at den høitærede Krigsminister stiller sig paa det Standpunkt, at han ikke med Hensyn til de Forslag, som han anser for rigtige og forsvarlige, lader sig bringe et eneste Skridt ud af den Vej, som han anser for den rette, uden Hensyn til det Mishag, der udtales fra den ene eller fra den anden Side; men det vilde være mig hjært, om den høitærede Krigsminister ogsaa maatte kunne

forstaa, at vi, der sidde her i Thinget som Medlemmer, sidde her for at opfylde en Pligt, nemlig den at udtale vore Anskuelser og at stemme efter vor Overbevisning, og at vi derfor ogsaa for os maa lade det være det Sekundære, Noget, som ikke kan have Indflydelse paa vor Stemmegivning og vore Udtalelser, om der i den Anledning skulde blive ytret enten Behag eller Mishag.

Krigsministeren (Kauffmann): Det kunde aldrig falde mig ind at ville betvivle, at de militære Herrer ere i deres gode Ret til at tage Ørdet imod mig, — og jeg tror heller ikke, at jeg har sagt Noget i den Retning (Stemmer: Nei!). — ligesaavel som det staar dem aldeles frit for, hvorledes de Herrer vilde stemme, om de vilde stemme for eller imod eller lade være at stemme, det kan jeg naturligvis ikke paa nogenjomhelst Maade tage Forargelse af; men hvad jeg kan fordre, er, at naar de fremsætte Noget, det da sker paa en bestemt, paa en vis Maade. Jeg vil dermed ingenlunde sige, at ikke saagodtsom alle de militære Medlemmer have iagttaget den rette Form; men der var dog en enkelt, som mindre har ladet sig det være magtpaaliggende.

Thomsen: Jeg vilde sætte megen Pris paa, om den høitærede Krigsminister i dette Punkt vilde bære sig ad paa samme Maade, som jeg tidligere havde den Ære at opfordre ham til med Hensyn til den Bemærkning, han ved første Behandling fremsatte om Batalionernes Marschdisciplin, nemlig ikke at rette Behreidelser i en aldeles almindelig Form, men at fremsætte dem saaledes, at det bestemt kan ses, hvorhen der egentlig sigtes.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg tror ikke, at det vil behøves, fordi de Fleste vel allerede have set og ville vide, hvem jeg henpegede til (Modsigelse), og der vilde de da kunne erfare det.

Berg: Ligeoverfor de Udtalelser, vi have hørt af de erede Medlemmer for Stege (Vojfen) og Leire (Holstein-Leireborg), vil jeg gjøre en lille Bemærkning, inden vi skride til Afstemning. Det erede Medlem fra Leire yttrede, at jeg havde stillet dette Forslag lige i Betydning med en hensigtsmæssig Reform i vor militære Straffelovgivning. Dette er, som bekiendt, en fuldstændig Misforstaaelse; jeg sammenlignede de erede militære Medlemmers Stilling ligeoverfor Regjeringen i de to Tilfælde, og det er noget ganske Andet. Det erede Medlem for Stege sagde, at vi havde tilagt dette Lovforslag for stor Betydning, at vi ikke kunde vente nogen Frugt deraf, maaske inarere det Modfatte. Jeg skal sige, at jeg stemmer for dette Lovforslag for i Finantsaaret 1879—80 at